מסורת השס"ם

פורפס ונונס. מרקן לגל מזכה (הפרמי) ונכנלמין במקומן כדאמרי' בתמ' יומא כפ' קמא (דף כפ.): נפ פסיקא ליה • דלמא דבר הקרב סלו לנמנה משום מנחת נסכים סולל ולחיכל מנחת מדבה הלינה סלה לנמנה: נפכפ • מדיבה לחמה על זהב שקרין פלפ"ל: פיגורפ קפנפ • מולב קפן: מפפמין • מפילין לולם ספפילה כהכמה ערוף וכלפ"ל ממוקי"ל: ופקנמין כפ גרוס • של מנורה מאפרה שבמוכה: כליס פורב • מכמרות מרין מומכין ברלם גג סהיכל לכלום הטורכין עלה יפנו עליה: מתני' הרי עלי יין • נגסכים לה יפחות מלבלה לנין הקר מתוקן בהנ"ל: נגסכים: מפן לה יפחות מן פלגו • דחוי לנמנה מדבה ולא"ג דהוה מחכין לסקריבו בפני עצמו כנסכים וקד סתמה כל' מרשן דלמר בפירקין דלמעל (דף קד:) לה מקגדנין שמן: גמ' פורפ • בפרקם נסכים כמיב (במדבר פו) "כל מלאכת עבדה בכה וגו' קרא יפרלה סוה: פלגפ לנין • דכלי מהכי לה מו: יפיפ • סהם כמיב "ככם כבר כחלרה יסיל" מקמם יסיל לכם מוד נסכים לחריני: דון פינפ • הסמן דבה מדבה נמריכ ממנמה מדבה כלחמר לקמן קרבן מלמד ממקגדנין שמן והסוה נבי מנחה מדבה כמיב(ויקרא ג) כי מקריב קרבן מנחה: ופוקי כפפרפ • בנסכים הסמן הבה בפני עצמו הי: כנסכים דומיה דין: פפורפ נמר לפ • כי סיכי דנמריכ לפיל יין הכי נמי נמר רבי מלרה מלמד ממקגדנין שמן הדן מינה כל הנסכים שלמה לנין: קרבן מנחה מלמד כו' • לחמה ממנחה מדבה נמר לה: מתני' יביא כנפ • פחות מכמוטה (ג) יטולה ליכל לסטרף לחלה בהסכים: פירפפי • אחד מקרבנות הכסמה ולחיי יודע לזה מהם פירפפי: יביא • מכל מיני בהמה הכרים "נחלים והיינו פר ושגל וחיל וקמיר נבי ועלה: פירפפי • לה הסמן ולחיי יודע לפ מן הכהמה ולפ מן הטוף: מדה

[בנסכים לפמ"ל לל הב הפמ לפנינו]

רב פפא אי ממנחה נמר לה, רבי דהלי עלמא לא פליגי דון מינה ומינה אלא רבי מאחרה נמיר לה, אמר ליה רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא ומי מצית אמרת הכי-והתניא קרבן מלמד שהמתרבין שמן, וכמה? שלשה לנין מאן שמעת ליה דאמר שלשה לנין, רבי, וקא מייתי לה מקרבן "אל" תניא: פירשתי ואיני יודע מה פירשתי יביא ביום מרובה: תנא ביום טוב הראשון של חג שהל להיות בשבת: מתני' הרי עלי עולה יביא כבש ר' אלעזר בן עזריה אומר או תור או בן יונה. פירשתי: מן הבקר ואיני יודע מה פירשתי יביא פר ועגל מן הבהמה ואיני יודע מה פירשתי-יביא פר ועגל איל שעיר נדי ושלה, פירשתי ואיני יודע מה פירשתי

מסיפ

כדרך שמוקין מכקין שמרי זמיס וקולו לאמה כליס מורב ומוד פרק בעדרך מקדש ראשון שכמה מרוייה בו כמה נרכין כליס מורב סן ששום מרחקן מגיו לאכל במקדש מי שלא היסה קדושה כקדושה ראשון סוגרים לכליס מורב וכפ' (ו) מי המשמר קמן (דף פו:) לה מקמם בן גבי בית מעשה שלמה ולאכלו ביום"ב ובקאמר לאיכמי לשוירי בבנין מרחקן ומכמי מיוכר כמן לה מסיירי ליכמי ליה לשוירי בלמה כליס מורב מקמם מסיה מס כליס מורב ומתן מחלה מעשה כליס מורב שלה סיה יודע מחרי כן בכרלה קדושה ממנה: אי תניא אמרי הכי בפ' כל המנחות (מנחות סב:) ה"ל לאיס ליה לרב פפא בפ' כל המנחות (מנחות סב:) "וכפ' כל מעשה (מנחות דף לג:) והא דלא קאמר הכי בפ' כל המנחות בלאה מלה (מנחות סב:) דיחוסי כמלמה הוא: רבי אומר בן עזריה אומר יביא תור לא כן יונה • בנמ' אמרי' דלי"ל דמר כי אחריה ואלמ"ל שהיו רגילין לקנות קרבנות בילוגלים כדאמרי' (ליק פ:) מעות שמלמלו לפני סומרי בהמה ואמרו (פ:יומא מב) מעשה ומעות קיים ברבנם מיים מ"מ דעם בהדל לפי מה שרולה בעניה: פירשתי מן הבהמה ט"ה"ג יביא פר עגל ואיל שעיר נדי ומלה ופרים דלא כמיב שעיר ונדי כדקתני נבי שמיס שעירים:

*) גל לא ולא ולא כי מסם בכמוטה ופ"ש ולשמה פריטי לומר פרפרים לא מעשה לא פרפרים ומכמי ומכי לא

רביעו נרשם

נמ' ואיכא נסכים נסכים לשיחין אולי: שם מאר ואיכא אבי שבחשון בה פחילה ומקבלין בה פרוה: שם מאן שמעה כי לגין רבי וקא מייתי לה: מקרבן וכו'. ת"ל ע' בחוס' לקמן דף קו. ל"ב בחוס' הדף: שם בשמה פרשתי מן הבקר. ל"ב ע' הגלי בבוחה דף ה ע"ב חוי' ובחוס דף עה ע"א: רשב"ל ר"ה נסבא הדיבה גדולה של זהב: ר"ה ראוקי נר' רבא בפני עצמו ודי בנסכים דומיא דיין וכל המתנדב פחם שמן לנסכים מכון דומיא דיין ומלי: ר"ה מעורה ומיסה דכל הנסכים נ' לגין: ר"ה קרבן כי לה הלי ומחלי שהל לחיה בשבת דחוי ל"ג פרים ל"ד בכשים וב' אילים (לשון ז') הלי ומחלי הלי מלי (נמ') יביא כבש הכי: ר"ה מעורה ומיסה דכל הנסכים נ' לגין: ר"ה קרבן כי לה הלי ומחלי ובבבא בחרא אמרתן הכי. ל"ב עיין חוס' שם דף קלה ע"ב: ב"א"ד בארוחרא הלי ומחלי מלי בארוחרא ולא מי: שם קרבי מגבדי לה מה שרחה: ר"ה שבחשון כי הקלרים הה לגן ולא שאר נרות: ב"א"ד אה ומחילה האשכון בנרא כדאי הקנסנים הקנן בנרא שבלא אה הנרא: ר"ה כליה שרב כי

[בנסכים לפמ"ל לל הב הפמ לפנינו]

[בנסכים לפמ"ל לל הב הפמ לפנינו]

[בנסכים לפמ"ל לל הב הפמ לפנינו]